

دولت «عدالت و جمهوریت»

باید روش‌های زیربنایی و روبنایی حق اعتراض در سه بخش کلان و زیربخش‌های خرد در ساحت حقوق و قانون ساختاری شود. لازم است به صورت حداکثری پذیرای نگاه‌های مختلف و شنونده صداهای متفاوت در جامعه انسانی باشیم تا اتقان تصمیمات کلان به واسطه بهره‌مندی از عقول جامعه افزایش یابد و در تصمیم‌گیری‌ها به ابعاد و زوایای مختلف تصمیم‌ها توجه بیشتری شود. به این ترتیب، میزان پذیرش مردمی تصمیم‌ها، اقناع افکار عمومی، تمکین به قانون و عدم نافرمانی در برابر قانون افزایش خواهد یافت و به رشد و تعالی فرهنگ حاکمیت قانون و فرهنگ گفت‌وگو در جامعه کمک خواهد کرد.

دولت سیزدهم در هر سه بخش کلان تلاش‌هایی کرده است. موضوع نظام انتخاباتی دو مرتبه در دولت مطرح شده و در کمیسیون مربوطه در حال بررسی و بحث کارشناسی است. در موضوع حق اعتراض عمومی، لایحه‌ای در معاونت حقوقی ریاست جمهوری مطرح است که در حال نهایی شدن جهت ارسال به مجلس شورای اسلامی است. باید توجه داشته باشیم که اگر خودمان این بسترها را آماده نکنیم، معاندان مردم و کشور اجازه شنیده شدن صدای معترض راحتی به حاکمیت هم نمی‌دهند؛ زیرا تسهیل و تسریع حل مسائل جامعه و کشور در گروی شنیده شدن صدای معترض است و آن‌ها متوجه این نکته هستند. آن‌ها به خوبی می‌دانند که اگر صدای معترض شنیده شود، دل‌ها به هم نزدیک‌تر می‌شود و گره مسائل زودتر باز می‌شود. نباید اعتراض به هر دلیلی به اغتشاش بکشد؛ زیرا اصلی‌ترین کار اغتشاش این است که اجازه ندهد صدای اعتراض شنیده شود. در اغتشاش، تر و خشک با هم می‌سوزند، حواس‌ها منحرف می‌شود و صدای اعتراض شنیده نمی‌شود. ▶

